

متن پرسش

سلام علیکم: به نظرم می‌رسد که ما زمانی که از هیچ بودن خود در برابر خدا سخن می‌گوییم و باز خیلی راحت به بقیه بیانات خودمان می‌پردازیم، نشان می‌دهد که این نوع حرف زدن است و محترمانه اش این است که در حد یک مفهوم و اطلاع قبول کرده ایم اما اگر این حرف را حقیقتاً بفهمیم و پی به عمق آن ببریم مجنون و دیوانه می‌شویم چون هویتی دیگر برای خود نمی‌یابیم. نظرتان چیست؟ (ببخشید دیگر منظورم را بهتر نتوانستم بیان کنم)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور است و لذا باید علاوه بر توحید علمی، توحید عملی داشت و در امور خود، خدا را همه‌کاره دانست. موفق باشید